

V

ĮŽODŽIAI

BENDRIEJI ĮŽODŽIŲ NUOSTATAI

Kiekvienas skautavimo laikotarpis turi ne tik savo kaklaraiščio spalvą, bet ir skirtingas įžodžio tradicijas.

Įžodis duodamas iškilmingoje tunto, draugovės sueigoje prie vieneto arba tautinės vėliavos.

Vadovė atveda kandidates prie vėliavos ir jos, saliotuodamos įžodžio saliotu, kiekviena atskirai duoda *įžodį*. Po to prieina prie vėliavos, priklaupusi pabučiuoja vėliavos kampelį ir grįžta savo vieton.

Kaklaraištį užriša sueigoje dalyvaujanti vyresnė vadovė. Naujas kaklaraištis niekuomet nerišamas ant senojo. Jį nuriša vyresnei sesei asistuojanti ir naujus kaklaraiščius laikanti sesė.

Gerojo darbelio mazgelį užriša draugininkė, tėvynės ilgesio — vienas iš tėvų (paukštytėms, skautėms ir prityrusioms skautėms).

Vienetas pagal savo tradicijas apdovanoja ir priima naujas seses į savo ratą, vienetą. Įžodį įžodžio saliotu gerbia visos sueigoje dalyvaujančios uniformuotos sesės. Svečiai *įžodį* pagerbia atsistojimu.

PAUKŠTYČIŲ ĮŽODIS

6-10 m.

„Aš pasižadu stengtis mylėti Dievą ir Tėvynę, vykdyti jaunesniųjų skaučių įstatus ir kasdieną padaryti gerą darbelį.“

Paukštytės duoda *įžodį* kiekviena atskirai, garsiai ir aiškiai. Kregždutę įsega būrelio vadovė.

SKAUČIŲ ĮŽODIS

10-14 m.

„Brangindama savo garbę, aš pasižadu stengtis tarnauti Dievui ir Tėvynei, padėti Artimui ir vykdyti skaučių įstatus.“

Kandidatės, sustojusios prieš vėliavą, kiekviena atskirai duoda skautės įžodį. Rūtelę prisega skiltininkė.

PRITYRUSIŲ SKAUČIŲ ĮŽODIS

14-16 m.

„Brangindama savo garbę ir tapdama prityrusia skaute, aš pasižadu stengtis tarnauti Dievui ir Tėvynei, padėti Artimui ir vykdyti skaučių įstatus.“

Visos vieneto skautės sudaro ratą, į kurio vidurį įnešama vėliava. Skautės, duodančios *įžodį*, sustoja rateliu aplink vėliavą ir kiekviena atskirai duoda įžodį. Kaklaraištis nerišamas mazgu, bet ant jo uždedamas žiedas, kurį pačios pasidaro iš gamtinės medžiagos.

VYRESNIŲJŲ SKAUČIŲ IŽODIS

„Brangindama savo garbę, aš pasižadu stengtis tarnauti Dievui, Tėvynei ir artimui, būti pavyzdžiu jaunesniesiems ir visą gyvenimą palaikyti ryšius su lietuvių skautų organizacija”.

Vyresniųjų skaučių įžodis duodamas gamtoje, saulei nusileidus ar jai tekant. Kandidatėms įžodžio davimo vieta ir data neskelbiama.

Įžodžio yra dvi dalys: susimąstymas ir įžodis.

Susimąstymas. Susimąstymą praveda būrelio arba pakviesta vadovė. Susimąstymo vietoje uždegamas lauželis arba skautės laiko degančias žvakutes. Vadovė išdalina susimąstymo lapus. Kandidatės atidžiai juos perskaito.

Įžodis. Pasibaigus susimąstymui, kandidatės su degančiomis žvakutėmis eina į įžodžio davimo vietą. Ten žvakutėmis uždega iš anksto paruoštą laužą. Atnešama vėliava. Kandidatės sustoja aplink vėliavą. Įžodį duodanti kaire ranka paima už vėliavos krašto ir saliotuodama duoda įžodį. Kaklaraištis užrišamas geruoju mazgu. Užrišimo ceremonijas žiūr. „Bendruose įžodžių nuostatuose”.

Seka sveikinimai, dainos, vakarojimas.

LSS SESERIJOS SKAUTININKIŲ IR JŪRŲ SKAUTININKIŲ IŽODIS

Skautininkių įžodį patartina duoti skautininkių sueigoje. Trumpu sveikinimu atidaroma sueiga. Sueigon įnešama vėliava.

Perskaitomas pakėlimo įsakymas.

Sueigos komendantė pakviečia visas skautininkes-us į ratą. Duodančias *įžodį* atlydi iš anksto paskirtos skautininkės, kurios grįžta į ratą.

Įžodį praveda vyriausia laipsniu uniformuota skautininkė. Esant kelioms to paties laipsnio skautininkėms, įžodį praveda seniausiai tą laipsnį gavusi skautininkė.

Įvadiniame žodyje paaiškinama įžodžio-priesaikos svarba, prasmė ir teiktina įžodžiui pagarba.

Į ratą įnešama vėliava.

Skautininkės-ai, stovintieji rate, suneria rankas.

Įžodį duodančios pakviečiamos prie vėliavos.

Svečiai paprašomi atsistoti.

Įžodį duodančios saliotuoja įžodžio saliotu ir kiekviena atskirai sako priesaiką, kurią visi atkartoja.

SKAUTININKIŲ IŽODIS

„Brangindama savo garbę, aš pasižadu tarnauti Dievui, Tėvynei ir Artimui, būti pavyzdžiu jaunesniesiems ir dirbti skautijos gerovei.”

JŪRŲ SKAUTININKIŲ IŽODIS

„Brangindama savo garbę, aš pasižadu tarnauti Dievui, Tėvynei ir Artimui, dirbti skautijos gerovei ir Lietuvos jūrinei idėjai ir būti pavyzdžiu jaunesniesiems.”

* * *

Davusi įžodį naujoji skautininkė priklaupia ir bučiuoja vėliavą.

Prieš rišant žaliąjį, nurišamas senasis kaklaraištis.

Kaklaraiščiui užrišti kviečiama pareigomis vyriausia skautininkė, dalyvaujanti sueigoje. Naujosios skautininkės priimamos į ratą.

Išnešama vėliava.

Naująsias skautininkes pasveikina įžodžio pravedėja ir pakviečia aukštesnę pareigūnę tarti tai progai pritaikytą žodį. Po to jas pasveikina visi įžodyje dalyvavusieji skautininkai-ės.

Įžodis užbaigiamas daina, pvz. „Dievui, Tau, Tėvyne, ir žmonijai”.

JŪRŲ SKAUČIŲ ĮŽODŽIAI

Jūrų skaučių įžodžių pagrindinės apeigos yra tokios pat kaip skaučių. Įžodžiai duodami prie jūrų skaučių vėliavos ir didžiojo vimpilo (laive) arba prie Lietuvos trispalvės.

Kiekviena ūdrytė, j. jaunė, j. skautė, gintarė ir j. skautininkė įžodžio žodžius sako atskirai. Įžodyje dalyvaujantieji žodžius atkartoja.

Prieš užrišant kaklaraištį, vienas jo kamputis sudrėkinamas vandeniu, kuris atnešamas kriauklėje. Kriauklę laiko viena iš vieneto sesių.

Įžodį davusios jūrų skautės niekada pačios nebrenda ir nėra stumiamos į vandenį!

JAUNESNIŪJŲ JŪRŲ SKAUČIŲ — ŪDRYČIŲ ĮŽODIS

6-10 m.

„Aš pasižadu stengtis mylėti Dievą ir Tėvynę, domėtis jūra, vykdyti jaunesniųjų jūrų skaučių įstatus ir kasdieną padaryti gerą darbelį”.

JŪRŲ JAUNIŲ ĮŽODIS

10-14 m.

„Brangindama savo garbę, aš pasižadu stengtis tarnauti Dievui ir Tėvynei, padėti Artimui, vykdyti skaučių įstatus ir mylėti jūrą”.

* * *

Jaunesniosios jūrų skautės-ūdrytės ir jūrų jaunės duoda įžodį: stovykloje ar iškilmingoje sueigoje, dalyvaujant visam vienetai ir svečiams. Įžodis duodamas saulei leidžiantis.

Davusios *įžodį* priimamos į anksčiau kaklaraiščius gavusių ratelį. Paprastai vienetai turi savo ratelin priėmimo tradicijas, pvz. ūdrytei uždedamas rūtų vainikėlis, jūrų jaunei įteikiama puokštė gėlių, sudainuojama jūrų skaučių daina ir pn.

JŪRŲ SKAUČIŲ ĮŽODIS

14-16 m.

„Brangindama savo garbę ir tapdama jūrų skaute, aš pasižadu stengtis tarnauti Dievui ir Tėvynei,

padėti Artimui, vykdyti skaučių įstatus ir mylėti jūrą”.

* * *

Jūrų skaučių įžodis nėra viešas, jis duodamas tik savo vieneto narių tarpe, kuriame dalyvauja vyresnės vadovės. Bendroje stovykloje pakviečiamos Seserijos vyresnės sesės, kaip Vyriausia Skautininkė, jūrų skaučių skyriaus vedėja, rajono vadeivė ir pn.

Įžodis duodamas prie vandens: krante, ant krantinės ar ant stovyklos uosto tiltelio, saulei nusileidus.

GINTARIŲ ĮŽODIS

„Brangindama savo garbę, aš pasižadu stengtis tarnauti Dievui, Tėvynei ir Artimui, būti pavyzdžiu jaunesniesiems, visą gyvenimą palaikyti ryšius su lietuvių skautų organizacija ir skleisti jūrinę mintį.”.

* * *

Gintarės, sąlygoms leidžiant, duoda *įžodį* laive, saulei tekant. Įžodžio davimo vieta ir data neskelbiama.

Gintarei kandidatėi, pasiruošusiai duoti *įžodį*, įteikiamas susimąstymo lapas. Jai duodama laiko susikaupti ir įsigilinti į to lapo mintis, kurias ji apsvarsto su vyresne j. skautininke. Kadangi *įžodį* davusi gintarė stoja vyresniųjų jūrų skaučių gretas, susimąstymo lapo perpratimas yra tarsi įžodžio dalis. Tik j. skautininkei pasirašius lapą kandidatė gali duoti *įžodį*.

Užrišus kaklaraištį, šalia gintarės ženkliuko jai įteikiamas gintaro gabalėlis (karoliukas), kurį ji prisitvirtina prie tėvynės ilgesio mazgelio.

Gintarės įžodis nėra viešas, jis duodamas gintarių ir vyresnių sesių tarpe. Įžodyje gali dalyvauti pakviestos aukštesnės Seserijos pareigūnės.

Gintarių įžodžio dalyvės stovi pusrąčiu ar ratu, veidu vėliavą, skautiškai sunertomis rankomis. Įžodžio pravedėjai iškvietus, kandidatė prieina prie vėliavos, duoda *įžodį* ir priklausus bučiuoja vėliavą. Davus *įžodį* ji vėl įsijungia į ratą. Ją sveikina dalyvės: paeiliui per rankas siūsdamos jūrinį-skautišką simbolį (vimpilą, lazda ar kt.), tardamos trumpą, asmenišką žodį linkėjimą. Pasveikinus vėl suneriamos rankos, sudainuojama tradicinė daina ir iškilmės užbaigiamos sušunkant „Gero vėjo!”